

Sygn. akt III A Uz 156/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu

w składzie:

Przewodniczący SSA Kazimierz Josiak (spr.)

Sędziowie: SSA Barbara Ciuraszkiewicz

SSA Barbara Staśkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 29 czerwca 2012 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku G. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o składki na ubezpieczenie społeczne

na skutek zażalenia G. F.

od postanowienia Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 22 września 2011 r. sygn. akt VIII U 858/10 i z dnia 10 listopada 2011 r. sygn. akt VIII U 858/10

p o s t a n a w i a:

I. uchylić postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 10 listopada 2011 r.,

II. uchylić postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 22 września 2011 r.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 24 maja 2011 roku Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu oddalił odwołanie wnioskodawcy.

W dniu 5 lipca 2011 roku wnioskodawca nadał w urzędzie pocztowym apelację od powyższego wyroku wraz z zawartym w niej wnioskiem o zwolnienie od kosztów sądowych.

Pismem z dnia 19 lipca 2011 roku wezwano wnioskodawcę do złożenia oświadczenia o sytuacji majątkowej i rodzinnej na urzędowym formularzu w terminie 7 dni pod rygorem skutków prawnych. Wskazane pismo zostało doręczone w dniu 22 lipca 2011 roku na adres osobisty wnioskodawcy.

Postanowieniem z dnia 22 września 2011 roku Sąd Okręgowy odrzucił wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych i odrzucił apelację wnioskodawcy. W uzasadnieniu Sąd Okręgowy wskazał, iż wnioskodawca, pomimo wezwania do uzupełnienia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, nie złożył oświadczenia o sytuacji majątkowej i rodzinnej. Nadto Sąd Okręgowy wskazał, iż odrzucenie apelacji nastąpiło z uwagi na brak jej opłacenia.

Powyższe postanowienie zaskarżył pełnomocnik wnioskodawcy domagając się jego uchylenia. Pełnomocnik wnioskodawcy zarzucił naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie art. 133 § 3 zd. 1 kpc przez jego niezastosowanie i doręczanie pism sądowych w sprawie, a to: wezwania do uzupełnienia braków formalnych wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych, postanowienia Sądu w przedmiocie odrzucenia wniosku o zwolnienie od kosztów sądowych i odrzucenia apelacji, na adres wnioskodawcy, pomimo że ustanowił on pełnomocnika w sprawie oraz art. 370 kpc przez jego zastosowanie.

Postanowieniem z dnia 10 listopada 2011 roku Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie wnioskodawcy. W uzasadnieniu do wyroku Sąd Okręgowy wskazał, iż odpis postanowienia został wnioskodawcy doręczony w dniu 28 września 2011 roku, termin do złożenia zażalenia upłynął w dniu 6 października 2011 roku. Skoro wnioskodawca złożył zażalenie w dniu 31 października 2011 roku, to zostało ono złożone po terminie.

Pełnomocnik wnioskodawcy zaskarżył powyższe postanowienie zarzucając mu naruszenie przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy, a mianowicie: art. 394 § 2 kpc przez błędne jego zastosowania i przyjęcie, że tygodniowy termin do wniesienia zażalenia rozpoczął swój bieg w dacie doręczenia wnioskodawcy postanowienia z dnia 22 września 2011 roku, co nastąpiło w dniu 28 września 2011 roku, podczas gdy w związku z faktem ustanowienia przez wnioskodawcę pełnomocnika w sprawie, doręczenie postanowienia bezpośrednio wnioskodawcy z pominięciem jego pełnomocnika należy uznać za bezskuteczne prawnie oraz art. 370 kpc poprzez jego zastosowanie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenia wnioskodawcy podlegają uwzględnieniu.

Zgodnie z treścią art. 133 § 3 kpc, jeżeli ustanowiono pełnomocnika procesowego lub osobę upoważnioną do odbioru pism sądowych, doręczenia należy dokonać tym osobom.

Wskazany przepis jednoznacznie przesądza, iż od dnia ustanowienia pełnomocnika w sprawie wszelkie pisma procesowe należy doręczać na adres pełnomocnika nie zaś adres strony. Sąd rozpoznający sprawę jest zobowiązany do doręczenia pism procesowych na adres pełnomocnika procesowego. Nie ma w tym względzie żadnego znaczenia, że strona postępowania sądowego osobiście wnosi pisma procesowe. Podobny pogląd wyraził Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 23 listopada 2007 roku, sygn. akt IV CZ 79/07, który uznał, że przepisy kodeksu postępowania cywilnego o doręczeniach mają charakter obligatoryjny, tj. wyłączają swobodną dyspozycję stron w zakresie sposobu doręczania pism sądowych. Unormowanie zawarte w art. 133 § 3 k.p.c. wiąże zarówno sąd, jak i same strony, które jedynie poprzez cofnięcie pełnomocnictwa lub jego wyraźne ograniczenie, albo upoważnienie określonej osoby do odbioru pism, mogą uniknąć doręczenia przez sąd pisma do rąk osób w tym przepisie wymienionych. Przepis art. 133 § 3 k.p.c. ma zastosowanie także wtedy, gdy strona zgłosi wniosek o doręczenie pisma procesowego.

Pismo procesowe doręczone stronie procesowej zamiast jej pełnomocnikowi nie powoduje rozpoczęcia biegu terminów sądowych, albowiem pismo procesowe doręczone z pominięciem pełnomocnika nie może zostać za skutecznie doręczone.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy wskazać należy, iż Sąd Okręgowy nieprawidłowo odrzucił zażalenie pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 30 października 2011 roku. Jak słusznie zarzucił pełnomocnik wnioskodawcy postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 22 września 2011 roku zostało doręczone jedynie wnioskodawcy. Tym samym wobec braku doręczenia postanowienia pełnomocnikowi wnioskodawcy nie rozpoczął w ogóle bieg terminu do wniesienia jego zażalenia. Wobec tego nie sposób uznać, iż zażalenie pełnomocnika wnioskodawcy nie zostało złożone w terminie, skoro nie rozpoczął się jego bieg.

Biorąc powyższe pod uwagę uznać należy, iż nieprawidłowo Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie wnioskodawcy od postanowienia z dnia 22 września 2011 roku. Tym samym powyższe postanowienie Sądu Okręgowego podlegało uchyleniu.

Jednocześnie Sąd Apelacyjny uchylił również postanowienie Sądu Okręgowego z dnia 22 września 2011 roku. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, błędnie Sąd Okręgowy przyjął, iż wnioskodawcy upłynął termin do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym. Wskazać bowiem należy, iż wskazane wezwanie zostało doręczone osobiście wnioskodawcy, nie zaś jego pełnomocnikowi. Jak zostało to natomiast wskazane powyżej, jedynie doręczenie pełnomocnikowi może być uznane za skuteczne i od dnia tego doręczenia biegnie termin do złożenia oświadczenia. Tym samym nie sposób uznać, iż wnioskodawca nie dochował terminu do złożenia oświadczenia o stanie majątkowym i rodzinnym, skoro na mocy powyższych przepisów termin ten w ogóle nie rozpoczął biegu.

Mając na względzie powyższe, Sąd Apelacyjny w oparciu o treść art. 386 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienia.